

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-11-8884 ע.פ. נ' ש.ש.

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא אסף זגורי

תובע ע.פ.

נגד

ש.ש.

באמצעות ב"כ עוה"ד אבי אמר

נתבעת

פסק דין

השאלה שעל הפרק:

האם עלה בידי התובע להוכיח כוונת שיתוף ביחס לדירת בת זוגו לשעבר?

התביעה והצדדים:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8 1. התובע, עורך דין בעיסוקו, הגיש תביעה כנגד הנתבעת, שכירה בחברת דואר ישראל, בטענה
- 9 כי יש להצהיר עליו כבעלים של מחצית הזכויות בדירה ברחוב **** (להלן: "הדירה").
- 10 המדובר בדירה שרשומה במלואה על שם הנתבעת, כל תמורתה שולמה על ידי הנתבעת
- 11 והתובע אף היה מעורב בעריכת הסכם המכר והעברת הזכויות בדירה מהמוכרים לנתבעת.
- 12
- 13 2. התביעה מבוססת אליבא דתובע "בהתאם לחוק יחסי ממון בין בני זוג" (סעיפים 3, 17
- 14 לתביעה), ומכוח היותו "ידוע בציבור" של הנתבעת מזה 12 שנים (ראו סעיף 12 לכתב
- 15 התביעה).
- 16
- 17 3. התובע טוען בעצמו, כי הדירה נרכשה באמצעות כספי הלוואת משכנתא בשיעור של
- 18 353,940 ₪ שנטלה הנתבעת לבדה בהיות אם חד הורית אך הוא מוסיף, כי מעבר להלוואת
- 19 המשכנתא מומנה רכישת הדירה גם על ידו ממקורות פרטיים והיא נרכשה כאשר הצדדים
- 20 חיו כבני זוג לכל דבר ועניין (סעיף 19 לכתב התביעה). לגישתו מוסיף כי מדובר בדירה שהיא
- 21 פרי מאמץ ועמל שהושקע על ידו (סעיף 21). כפי שניווכח הוא חוזר בו מטענתו זו בהמשך.
- 22

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-11-8884 ע.פ. נ' ש.ש.

תיק חיצוני:

- 1 4. יוער כי הצדדים מתדיינים בבית משפט זה מזה כארבע שנים בהליכים אחרים ונראה, כי
2 הסכסוך רחוק מלהסתיים.
3 **ההגנה:**
4
5 5. הנתבעת מתנגדת מכל וכל לאמור ולנטען בכתב התביעה ועותרת לדחייתה ולחיובו של התובע
6 בהוצאות משפט ובשכר טרחת עורך דין גבוה.
7
8 6. הנתבעת טוענת כי רכשה הדירה בעצמה ובגפה ללא כל עזרה מצד התובע ובאמצעות כספים
9 שהיו בבעלותה ובאמצעות כספי הלוואת משכנתא אותה היא שילמה לבדה במהלך כל החיים
10 המשותפים ועד בכלל. הוא הדין לעניין תכולת הדירה וריהוטה. הנתבעת מוסיפה, כי התובע
11 אף לא היה חלק מקבלת ההחלטה בעניין רכישת הדירה. לפיכך אין ולא היה כל שיתוף רכושי
12 או כוונת שיתוף בין הצדדים.
13
14 7. הנתבעת אף הכחישה שהצדדים היו ידועים בציבור כבני זוג ולדבריה התקשרו בקשר זוגי
15 למטרת הבאת ילדים משותפים לעולם בלבד. לדבריה, המדובר היה על קשר מיני בלבד רצוף
16 פרידות ארוכות, לא רציף אך ארוך שנים. מעבר לכך, הם לא צברו כל רכוש במשותף, אלא
17 שמרו על הפרדה רכושית מוחלטת ביניהם. כיום, למעט הילדים המשותפים אין דבר שמחבר
18 או קושר אותם אחד לשני.
19
20 **דיון נורמטיבי:**
21
22 8. המוסד של ידועים בציבור נדון מזה עשרות בשנים בפסיקה הישראלית וזאת לא בכדי. נכון
23 לשנת 2016, כ-6% מהזוגות היהודים החיים יחד, הם בני זוג שחיים יחד ללא נישואין
24 והמדובר על כ-78,000 בני זוג (כמעט 150,000 איש סה"כ וראו הלשכה המרכזית
25 לסטטיסטיקה לוח 25 **זוגות נשואים ולא נשואים לפי סוג המשפחה וגיל האשה, 2017**).
26
27 9. עיון בפסיקות בית המשפט העליון מלמד כי בהליכים רכושיים בין בני זוג ידועים בציבור על
28 התובע שיתוף ברכוש לצלוח מספר שלבים דינמיים:
29
30 9.1 ראשית, יש לעבור את המשוכה של הוכחת הצדדים "כידועים בציבור כבני זוג נשואים". אם
31 בני הזוג אינם ידועים בציבור, כלל לא ניתן לטעון לשיתוף רכושי והתביעה נמחקת על הסף.
32

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-11-8884 ע.פ. נ' ש.ש.

תיק חיצוני:

- 1 גם לאחר קביעה זו, ככל שמתקיימת, יש משמעות משפטית וראייתית לשאלה **מדוע הצדדים**
2 **לא מיסדו את הקשר בנישואין**, שמא יצביע הדבר על ארעיות הקשר ביניהם או היותו בלתי
3 מחייב באופן ששולל אפרירית האפשרות להחיל על הצדדים "כוונת שיתוף רכושית" (דברי
4 כב' השופט מצא בע"א 4385/91 **סלם נ' כרמי**, פ"ד נא(1) 337, פסקה 14).
5
6 השלב השני מתמקד **בסוג הנכסים** – במקרה של נכס משפחתי מובהק כגון דירת המגורים
7 בה גרו הצדדים, הנטל מופחת לעומת נכס חיצוני או נכס עסקי (ראו הלכת **סלם נ' כרמי** לעיל,
8 שם).
9
10 השלב השלישי נובע מהאוטונומיה של בני הזוג לעצב את הן את הקשר הזוגי והן את ההסדר
11 הרכושי ביניהם כאוות נפשם וכרצונם. כאן ימצא ביטוי **לבחינה הנסיבתית קונקרטית של**
12 **היחסים הרכושיים בצל עקרונות הפסיקה**: כלומר **בחינה עובדתית** של עיצוב ההסדר
13 הרכושי החל על נכסיהם של הצדדים והמניעים לכך ומענה לשאלה **האם התקיימה מערכת**
14 **הסכמית מפורשת** הנוגעת להסדר הרכושי (הסכם בעל פה או בכתב ו/או אמירות מפורשות
15 בין הצדדים בהקשר זה) ראו: ש' ליפשיץ **הידועים בציבור בראי התיאוריה האזרחית של דיני**
16 **המשפחה** (תשס"ה) 157-159; כן ראו והשוו: רע"א 8256/99 **פלונית נ' פלוני ואח'**, פ"ד נח(2)
17 213, בפסקאות 22-23 לפסק-דינו של הנשיא ברק. בפסיקה נאמר עוד כי הדבר נובע
18 מהזהירות שלא לכפות על הצדדים הסדר של שיתוף רכושי מקום בו בני-הזוג בחרו שלא
19 להחיל על עצמם הסדר כאמור וראו בג"צ 4178/04 **פלונית נ' בית הדין הרבני הגדול לערעורים**,
20 פ"ד סב(1) (1) 235, (2006) פסקה 7 לחוות דעתה של הנשיאה ד' ביניש).
21
22 השלב הרביעי: **באם מגיע בית המשפט למסקנה שאין הסדר מפורש כאמור** בין בני הזוג,
23 אזי יש לבחון בשים לב לעיקרון תם הלב המחיל על המערכת ההסכמית בין הצדדים ערכים
24 של צדק, יושר, הגינות ושוויון, האם יש מקום להכיר בחזקת שיתוף נכסים בין בני זוג,
25 כמסגרת נורמטיבית ערכית **שבית המשפט מחיל על הצדדים** אף אם הם עצמם לא הסכימו
26 על קיומה במפורש במהלך חייהם המשותפים. כאן יש לזכור, כי בחירת הצדדים שלא להינשא
27 במכוון, הגם שאין בה כדי לשלול כוונת שיתוף, מצטרפת היא ל"הצהרות, מכל סוג, על
28 **אופיו של הקשר הזוגי, יכולות להצטרף לנסיבות המעידות על אותה כוונת לשיתוף, גם**
29 **בנכסים הספציפיים, ולו באופן נסיבתי**" (ראה: בע"מ 2478/14 **פלונית נ' פלוני** (20/8/2015)
30 פסקה 41 ופסקה 42 לפסק הדין)).
31
32
33

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-11-8884 ע.פ. נ' ש.ש.

תיק חיצוני:

דיון קונקרטי והכרעה:

- 1
2
3 10. המחלוקת הראשונה בין הצדדים היא ביחס לשאלה האם הצדדים חיוב כבני זוג ידועים
4 בציבור לכל דבר ועניין כגישת התובע או שמא היו שותפים להבאת ילדים או מטרות מין בלבד
5 ללא כל מחויבות, כגישת הנתבעת.
6
7 11. בשאלה זו, אין לי כל ספק כי טענת התובע מוצדקת ונכונה היא ועמדת הנתבעת נדחית מכל
8 וכל ; ראשית, מדובר בבני זוג שקיימו קשר זוגי משך 12 שנים מאז 2004 ועד שנת 2016. שנית,
9 במהלך 12 שנים אלו הביאו הצדדים לעולם 2 ילדים משותפים (נ. נולד בשנת 2006 וג. נולדה
10 בשנת 2014). הנתבעת אמנם מכחישה חיים תחת קורת גג אחת אך אינה מכחישה כי הצדדים
11 גידלו יחד את ילדיהם בביתה, אלא שלטענתה התובע "חסך" לה שמרטפות בכך ששהה עם
12 הילדים בשעות אחר הצהריים. גם לפי גישה זו ואפילו אם הייתי מקבל הטיעון של הנתבעת
13 כי התובע לך בדירתו כל לילה (ואיני מקבל טענה זו!), הרי שעצם הבאת הילדים לעולם בפער
14 של 8 שנים, וגידולם תחת קורת גג אחת בנתבעת, כאשר הצדדים ממשיכים להיות
15 בקשר זוגי ואין טענות ולא כל שכן הוכחות לקיום מערכות יחסים אחרות של מי מהצדדים)
16 הרי שדי בכך כדי לעמוד בנטל של הוכחת "ידועים בציבור".
17
18 12. מעבר לכך מקובלת עלי עדותו של התובע בתצהירו לעניין שהותו רוב הזמן בדירת הנתבעת,
19 לעניין בילויים משותפים של הצדדים עם הילדים כמשפחה אחת לכל דבר ועניין, זו גם הייתה
20 עדות בני משפחתו שאף היא מקובלת עלי. חקירתם הנגדית העלתה לכל היותר שבמהלך
21 הקשר היו גם פרידות לא מעטות בין הצדדים במהלך התובע לן או חי בדירתו שמשמשת לו
22 גם משרד, אך לא מעבר לכך.
23
24 כך העידה אמו של התובע:
25 "כל שישי שבת התארחו ואכלו אצלי, כל חג וכל פסח וכל חגי תשרי היה
26 אצלנו" ... (עמ' 5 לפרוטוקול)
27
28 "...ש.הם ישנו ביחד בבית?
29 ת. כן. איפה עשו את הילדים ברחוב?
30 ש. זה היה לאורך זמן קבוע?
31 ת. כן. כל הזמן קבוע. היינו אצלם, הלכתי לבקר את הילדים, הילדה
32 היתה חולה עושה בייביסיטר.
33 ש. בלילות לא ידעת איפה הוא ישן

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-11-8884 ע.פ. נ' ש.ש.

תיק חיצוני:

1 ת. הוא ישן בבית שלו, אצלה, בבית שלה. אין לו בית, הבית שלו היה
2 משרד של עמידר, אין מיטה ואין שום דבר. עד היום אין כלום. אני
3 רוצה להכניס לו מטבח לא מרשה לי, אין לו כיור לרוחץ כלים הוא
4 רוחץ בשירותים

5 ש. באותם ימים שהיו פרידות איפה היה.
6 ת. היו מריבות. היה בבית שלו. פעם אחת הזמינה אותי לשמור על
7 הילדה. מצאתי אותה בחדר שני ישנה בקופסא קטנטונת וע. בחדר
8 השני, שאלתי אותה למה לא ישנה עם ע. במיטה למה צריך לישון
9 במיטה גדולה והיא כזאת היא אמרה שנוח לה. " (עמ' 7 לפרוטוקול)

10
11 כך גם עדות אחיו ע.פ.:

12
13 "אני רוצה לומר ההכרות מאוד ארוכה. אני מכיר את הבן הבכור של ש.
14 כשהיה ילד בגן. ש. הגיעה אלי הביתה בכל חג, הגעתי אליהם הביתה לימי
15 הולדת שמרתי על נ. שהיה בן חודש אצלי בבית ונתתי לו טיטולים ולאכול,
16 היו מבקרים אצלו בבית והם אצלי. ש. היתה מתחת לחופה שלי, היתה
17 בברית של הבן שלי, לולא האירוע בחתונה של ש. הייתי מוזמן לחתונה
18 והגעתי לפתח ולא נכנסתי, ההכרות עמוקה ואי אפשר להתכחש אליה הם
19 ניהלו זוגיות ארוכת שנים. אבי אהב את ש. וש. אהבה את אבי, היו להם
20 שיחות נפשות, גם במעבר הדירה סייעתי להם בכל דבר, לבית החולים
21 בלידות הגעתי, אז אי אפשר להתכחש לקשר הזוגי המשפחתי שהיה פה,
22 התייחסנו למשפחה לכל דבר. " (עמ' 12 שורות 17-24 לפרוטוקול)

23
24 כך גם העידה אחותו של התובע:

25
26 "ש. נשאלת לעניין ביקורים. כמה פעמים אני והנתבעת ביקרנו אצלך
27 בבית?
28 ת. בלי סוף. אין ספור פעמים.
29 ש. חגים?
30 ת. חגים שבתות אירועים משפחתיים ימי הולדת
31 ש. ימי הולדת של הבן שלנו התקיימו אצלך
32 ת. כן. חגים, על האש המון דברים נסיעות משותפות" (עמ' 38
33 לפרוטוקול)

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-11-8884 ע.פ. נ' ש.ש.

תיק חיצוני:

1 גם העד *** שמכיר את הצדדים שנים רבות העיד על כך :

2 "ש. כאשר אתה כותב בסעיף 2 לתצהירך שאתה יודע שהם ניהלו חיים

3 משותפים, אתה מתכוון שהיו חברים בני זוג?

4 ת. כן.

5 ש. לא משהו מעבר לזה?

6 ת. זוג. לכל דבר, יש להם ילדים. " (עמ' 21-22 לפרוטוקול).

7
8 גם כשמעיינים בתסקירי סעד מהליכים קשורים, עולה באופן ברור, כי מדובר בבני זוג שראו
9 עצמם כבני זוג לכל דבר ועניין ושגם גרו יחדיו כבני זוג תקופה ממושכת ולא כנטען על ידי
10 הנתבעת כאילו מדובר בבני זוג שהכירו למטרת מין וגידלו 2 ילדים ללא כל מחוייבות זוגית
11 אחד למשנהו. כך בתסקיר סעד מיום 22/9/16 נרשם בפרטי הרקע (שנאספו משני הצדדים),
12 כי הצדדים החלו מערכת יחסים זוגית לפני 11 שנים, במהלך הקשר לעתים התגוררו יחד, אם
13 כי היו פרידות רבות ביניהם לתקופות של עד מספר שבועות. אגב, גם המשברים בין הצדדים
14 מתארים מערכת יחסים של בני זוג ולא של שותפים לדירה או זוג המקיים מערכת יחסים
15 מינית בלבד. כך למשל מתואר, כי אחד מסלעי המחלוקת היה מערכת היחסים הלא טובה בין
16 התובע לבין בנה של הנתבעת מנישואין קודמים (ש). וויכוח לרגל נישואיו של אותו בן שהביא
17 לעזיבת התובע את דירת הנתבעת. גורם אחר למשבר ביחסים היה אי הסכמות לעניין סוגיית
18 הערכים וטיב החינוך בבית הנתבעת.

19
20 אין עדות אחת שתומכת בטענת הנתבעת, כי התובע חי בביתה אולי 20% מסה"כ פרק הזמן
21 של ההיכרות המשותפת כפי עדותה בפניי ואני קובע חד משמעית, כי עדות זו אינה אמת היא
22 במקרה הפחות טוב ואינה מדוייקת במקרה הטוב.

23
24 13. מכל הנסיבות והעדויות שבפניי אני קובע באופן נחרץ כי מדובר בבני זוג שחיו כידועים בציבור
25 לכל דבר ועניין ויש להצר על אבדן הזמן השיפוטי שהיה כרוך בבירור עניין זה בשל התנגדות
26 הנתבעת (שככל הנראה סברה, כי כך תוכל לסלק טענות התובע לשיתוף בדירה, על הסף).
27 דווקא נסיונות של בן זוג להכחיש רצינות והתמשכות מערכת יחסים זוגית במסגרת הליכים
28 רכושיים בין ידועים בציבור, עלול להוות לאותו בן זוג נתבע לרועץ, שכן הדבר פוגע
29 משמעותית במהימנות עדותו. יחד עם זאת, על בית המשפט לזכור כי הצדדים מונחים על ידי
30 ייעוץ משפטי ועורכי דין ולעתים עלי לעשות את המלאכה של הפרדה בין מהימנות לחלק
31 מסוים של העדות או הגרסה לבין חלק אחר.

32
33 14. סיכומו של דבר, התובע צלח להוכיח את השלב הראשון של הוכחת ידועים בציבור.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-11-8884 ע.פ. נ' ש.ש.

תיק חיצוני:

15. כעת על בית המשפט להידרש לשלבים הבאים של הברור המשפטי, כאשר כאמור בדיון
הנורמטיבי לעיל, יש לבחון באיזה נכס מדובר. ובכך עסקינן בדירת המגורים שבה חיו הצדדים
אך היא רשומה על שם הנתבעת בלבד. אין ספק שבית מגורים הוא נכס משפחתי מובהק,
להבדיל מזכויות סוציאליות של מי מהצדדים שנצברו עוד קודם הקשר, ו/או המוניטין של
התובע כעורך לדין (כמשל). עם זאת, יש לזכור, גם כאשר מדובר לכאורה בנכס משפחתי
מובהק, עדיין אין בכך כדי לומר שהתובע יכול לדלג על נטלי ההוכחה הרובצים לפתחו מכוח
הלכות פסוקות של בית המשפט העליון והערכאות הדיוניות בעניין חזקת שיתוף נכסים בין
בני זוג ידועים בציבור.
16. לאחר בחינה של מכלול הראיות (והדברים היו לכאורה ברורים כבר בישיבת קדם המשפט,
אך בוססו סופית בדיון ההוכחות), אין לי כל ספק, שבין הצדדים שררה הפרדה רכושית
מוחלטת ולא הייתה כל כוונת שיתוף, לא בעת רכישת דירת המגורים ולא בשלב מאוחר יותר.
למעשה מדובר בתביעה שכל כולה נועדה להטריד את הנתבעת "ולגמול" לה על כך שהעזה
לבצע בהליכי הוצאה לפועל חיובי מזוונות כנגד התובע והדברים יבוארו בהמשך כפי שעלו
מדבריו שלו.
17. הטיעון של התובע הוא פשוט: לדבריו, בשל העובדה שבעת שהותו בדירה תרם בעניינים
אחרים הנוגעים לילדים או למשק הבית, הרי שהדבר חסך מצד אחד הוצאות של הנתבעת
ואפשר לה לממן את רכישת הדירה ומצד שני, הדבר הצביע לכאורה על שיתוף רכושי. אגב,
אין הרבה דוגמאות בפסיקה שבהן הטיעון האמור התקבל, אך על פניו יש בבסיס הטיעון הגיון
כלכלי, משפטי ומוסרי. ויחד עם זאת, טיעון לחוד ומציאות לחוד.
18. הדירה של הנתבעת נרכשה על ידה, באמצעות הון עצמי ראשוני שלה ובאמצעות נטילת
הלוואת משכנתא, לבדה, ותשלום ההלוואה מדי חודש בחודשו מאז נטילת ההלוואה ועד
היום ללא כל השתתפות מצד התובע ולו בשקל אחד. כפי שטען ב"כ הנתבעת בישיבת
המקדמית (עמ' 1 שורות 23-21 לפרוטוקול), אין חולק נכון להיום ואף מאז תחילת ההליכים
כי הנתבעת רכשה את דירת המגורים בסך של 400,000 ₪ באמצעות הלוואת משכנתא בהיקף
של 350,000 ₪ ועוד סך של 50,000 ₪ שגייסה לבדה. עוד אין חולק, כי לצדדים אין ולא היה
חשבון בנק משותף וכי הלוואת המשכנתא שולמה חודש בחודשו על ידי הנתבעת, לבדה
באמצעות הכנסותיה ממשכורתה שהופקדה אף היא לחשבון הבנק הפרטי שלה. הדירה
רשומה על שם הנתבעת בלבד, כאשר התובע עצמו טוען, כי הוא היה מעורב ברכישת הדירה
כעורך דין, עריכת ההסכם ו/או רישום הזכויות על שמה של הנתבעת.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-11-8884 ע.פ. נ' ש.ש.

תיק חיצוני:

19. בין הצדדים נשמעה הפרדה רכושית מוחלטת במהלך כל שנות יחסיהם המשותפים: כל הוצאות החזקת הבית לרבות ארנונה, מים, חשמל, כבלים, גז, ארנונה שולמו על ידי הנתבעת מכספיה בלבד. כל צד הפקיד הכנסותיו לחשבון בנק נפרד. לא היה שימוש של צד מסוים באמצעי תשלום של הצד האחר.
20. עם זאת, אני נכון לקבל הטעון של התובע כי תרם בכל הנוגע להוצאות הכלכלה ו/או הביילויים ו/או מה שנהוג לכנות "כיסוי צרכי מזונות של הילדים הקטינים המשותפים". אך האם בכך יש די כדי להקים חזקת שיתוף? לא במקרה הנוכחי.
21. בפסיקה נקבע, כי מקום שקיימת הפרדה כללית ונכסי בני הזוג מתחלקים ביניהם באופן שכל בן זוג שומר נכסים לעצמו, פשיטא, שאין שיתוף בנכסים. מבחינה זו הוכחת ההפרדה כמורה כהוכחת העדר גמירת דעת לשיתוף (הנשיא ברק בע"א 52/80 שחר נ' פרידמן, פ"ד לח(1) 443 (1984), בעמ' 449).
22. עוד נקבע באותו פסק דין כי גמירת דעתם של בני זוג לשיתוף יכול שתשתכלל מאורח חייהם המשותף כידועים בציבור (שם בעמ' 448)..
23. במקרה הנוכחי, איני סבור כי הייתה גמירת דעת של הצדדים לשיתוף בדירה כאשר נרכשה ואיני סבור כי בשום פרק זמן אחר בציר הזמן של מערכת היחסים השתנתה גמירת הדעת; ראשית, הדירה נרכשה מכספי הנתבעת בלבד והתחייבויותיה האישיות. הן ההון הראשוני והן תשלומי המשכנתא שולמו בלעדית על ידה ללא כל עזרה של התובע. שנית, הדירה נרשמה מראש על שמה בלבד, כאשר התובע שהוא עורך דין ומסייע לה לפי עדותו וגרסתו ברכישת הדירה יודע שמדובר ברכושה הפרטי ולא מבקש לרשום הדירה על שם שני הצדדים או לקחת חלק בהתחייבויות לרכישתה. שלישית, אין במהלך החיים המשותפים כל השקעה בהשבחה של הדירה. נכון שהתובע סייע בבניית ארון ילדים בבית ובהקמת קיר גבס, אך מדובר בהשקעה בטלה בשישים מבחינה כספית לעומת שווי הבית ואין בה כדי להקים גמירת דעת שונה מזו שמצאה ביטוי בעת רכישת הדירה במסמכי הרכישה ולפיהם מדובר בקניין של הנתבעת ושלה בלבד. אדגיש עוד, כי למעט בניית קיר גבס אחד בסלון הבית וארון ילדים, גם התובע עצמו לא טוען כלל ובוודאי שלא הוכיח כי השקיע בבית כספים. העובדה שלטענתו שאף אדי הגבס וכמעט חלה מהם או העובדה שבנה ארון ילדים לבנם של הצדדים אין בה כדי לומר ששני הצדדים ראו בדירה של הנתבעת נכס משותף. וזאת יש לזכור, כאשר התובע, עורך דין שייצג את עצמו בהליך ומעיד על עצמו כמתמחה בענייני משפחה, נחקר בחקירה נגדית ונשאל מכוח מה מגיע לו שיתוף בדירה הוא משיב "מכח זה ששיפצתי את הדירה היתה כוונת

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-11-8884 ע.פ. נ' ש.ש.

תיק חיצוני:

- 1 שיתוף ביני לבינה" (עמ' 19 שורה 33 לפרוטוקול), אך אם שיפוץ בדמות בניית קיר גבס או
2 ביצוע מספר עבודות חשמל מקימות חזקת שיתוף, אזי שוב לא ניתן יהיה לשמור על הפרדה
3 רכושית. כל בני זוג שחיים יחד בדירה תורמים תרומה מסוימת לבית, האחד בצבע, האחר
4 בהתקנת מתקנים, השלישי ברכישת מיטלטלין וכיו"ב. כל עוד מדובר בתרומה זניחה מבחינת
5 השווי לעומת שווי הבית, אין בכך כדי להקים חזקת שיתוף. יש לזכור כי אל מול התרומה
6 הזעירה מבחינה כלכלית דלעיל, עשה התובע שימוש חינם בדירה ללא תשלום דמי שימוש
7 ואין מדובר בנסיבות המקימות שיתוף בניגוד לטענות התובע.
8
9 מעבר לעדויות בני הזוג מהן עולה הפרדה רכושית מוחלטת, אין בידי לקבל טענות בני
10 המשפחה של התובע כי היה שיתוף רכושי או שיתוף בדירה. אף אחד מהעדים של התובע לא
11 ידע בדיוק על ההתנהלות הכלכלית של הצדדים או הסיכומים בינם לבין עצמם והם עצמם
12 העידו על כך ועל העובדה שדובר היה בבית הנתבעת (עדות אמו בעמ' 5 שורה 21, עמ' 6 שורה
13 26, עמ' 7 שורה 31, עדות אחיו בעמ' 9 שורה 17, 28, 33, עמ' 10 שורה 11, 31, עמ' 12 שורה
14 8, עדות גיסתו בעמ' 13 שורה 4).
15
16 25. אני מקבל עמדתה ועדותה של הנתבעת, כי היחסים לא היו על מי מנוחות והצדדים ידעו
17 פרידות רבות. הפרידות יחד עם העובדה שהצדדים לא מיסדו הקשר בנישואין, יחד עם
18 העובדה שמדובר " **בפוק ב'** " לשני הצדדים (היו נשואים בעבר והכירו כגרושים עם ילדים
19 מקשר קודם), מלמדות על ארעיות הקשר ולא על ביסוס. ארעיות הקשר תורמת לביסוס
20 טענת הנתבעת, כי לא שונתה גמירת הדעת בין הצדדים במהלך הקשר ולפיה מדובר בדירה
21 שהיא רכושה הנפרד והבלעדי. לכל אחד מנסיונות התובע להוכיח שיתוף באמצעות עדות
22 הנתבעת ניתנה תשובה ניצחת ומשכנעת המעידה על הפרדה רכושית מוחלטת (למעט בעניין
23 עזרתו של התובע ברכישת הדירה):
24
25 כך לעניין השיפוצים בדירה העידה:
26 "ת. אמרתי שאתה דרשת כסף על שיפוץ בבית ועל כל דבר שעשית ולא
27 שירותים משפטיים. אני התייחסתי שקניתי בתווים לחג כלי עבודה
28 כדי שאתה תעשה תיקונים, קניתי כלים לקחת אותם הם אצלך
29 ותיקונים לא עשית" (עמ' 26 שורות 21-19 לפרוטוקול)
30
31
32
33

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-11-8884 ע.פ. נ' ש.ש.

תיק חיצוני:

- 1 ולעניין אי השימוש שלה ברכבו של התובע:
- 2 "ש. טענת שאני לא הרשתי לך לעשות שימוש ברכבי, האמת זה נכון
- 3 שאני לחצתי עליך לעשות שימוש ברכב, ואת סירבת, ואני סידרתי
- 4 לך רכב משלך
- 5 ת. לא היה רכב שלי לשימוש האישי, אני מפחדת לנהוג, יש לי רישיון."
- 6 (עמ' 28 שורות 9-11 לפרוטוקול).
- 7
- 8 לעניין הפנייה לבית הדין הרבני:
- 9 "ש. האם נכון לומר שבניגוד לתצהיר שלך ניהלת לחץ כבד עלי להינשא
- 10 לך?
- 11 ת. לא.
- 12 ש. לא הפעלת לחץ?
- 13 ת. לא. שאני אתחתן איתך לא?
- 14 ש. לא פנית לרבנות?
- 15 ת. פניתי לרבנות בנושא הילדים.
- 16 ש. אני מציג לך הזמנה לבית הדין הרבני. היתר נישואין.
- 17
- 18 **התובע**: לכן כתוב לא רק הכרה באבהות אלא גם היתר נישואין כי אין
- 19 היתר להינשא ללא הכרה באבהות כי אולי הקטין ממזר. לשאלת בית
- 20 משפט אני אומר שאנו התייצבנו בבית הדין. אני לא יודע מי הגיש אותה,
- 21 לא זוכר, בטח לא היה.
- 22
- 23 ש. אז התייצבנו בבית הדין ואת מכחישה
- 24 ...
- 25 ש. התייצבנו בבית דין רבני באותו מועד.
- 26 ת. כן
- 27 ש. העניין טופל?
- 28 ת. כן. התייצבנו כי רציתי שתכיר בילדים שיהיה להם אבא שלא יהיה
- 29 רשום לא ידוע.
- 30 ש. אז מה שכתוב בתצהיר שלך שמעולם לא נשללו נישואין בין הצדדים,
- 31 אני רוצה לומר שזה שקר.
- 32 ת. שקר.
- 33 ש. כתוב שמעולם לא שקלנו להינשא
- 34 ת. נכון. הסברתי למה היינו ברבנות כי אימת שלא תכיר בילדים."
- 35 (עמ' 30 לפרוטוקול)

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-11-8884 ע.פ. נ' ש.ש.

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

לגבי ארון הבגדים של הקטין:

"ש. האם את מכחישה כי נבנה ארון בחדר של נ.?
ת. לא מכחישה. אתה בנית אותו, אני קניתי את העץ. רצית לבנות לנ.
ארון נ. גם הילד שלך, בנית לו ארון אבל לא גמרת אותו" (עמ' 31
שוורת 17-19 לפרוטוקול).

ובאשר לפרטי תכולה אחרים היא העידה:

"ש. מי רכש את המזגן שיש בסלון?
ת. אני.
ש. אם אזמין את מר צ. קליינט של המשרד שלי,
ת. ממנו רכש את המזגן, מי שילם על המזגן, אני.
ש. אולי נבקש לזמן אותו. מי רכש את הטלוויזיות בחדרים? את יודעת?
בית משפט אומר לי שלקחתי אותן, אני אומר שנכון שלקחתי
שתיים.
ת. לקחת שלוש טלוויזיות" (עמ' 33 לפרוטוקול).

26. לכך יש לצרף פרמטרים נוספים המצביעים על הפרדה רכושית הן בתחילת הקשר והן במהלכו
ועד תומו. לנתבע היו כלי רכב משלו מעת לעת וכן היו ויש לו זכויות בדירת עמידר שמשמשת
אותו גם כמשרד עורכי דין. בית המשפט רואה קושי מבחינת תם הלב של התובע לבוא ולטעון
לשיתוף בכבשת הרש של הנתבעת (דירת המגורים) ללא השתתפות בשקל אחד ברכישה או
מימונה או אחזקתה השוטפת והימנעות משיתוף בכבשת הרש שלו (משרד/דירה וכלי רכב).
אף הרכב של התובע שימש את הנתבעת במהלך כל הקשר לנסיעה אחת בלבד ושוב מצביע
הדבר על ההפרדה הרכושית המוחלטת בין הצדדים. מכל מקום, ההפרדה הרכושית אף בעניין
הרכב, העמידה הדווקנית על פריט ריהוט כזה או אחר שמי מהצדדים רכש ולכן הוא זה
שנותר בעליו, כל אלה מחזקים הרושם של שימור ההפרדה הרכושית.

27. מדובר בנסיבות שבהן גמירת הדעת ואומד הדעת של הצדדים יצרו הסכם שבשתיקה או
הסכם מכללא שיש להחיל על הצדדים והוא הסכם ברור של הפרדה רכושית מוחלטת (שלי –
שלי ושליך – שליך) ולא של שיתוף או עירוב. ההסכם המשתמע בין הצדדים כאן היה לאורך כל
הדרך הסכם של הפרדה רכושית מוחלטת ללא כל כוונה לשיתוף.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-11-8884 ע.פ. נ' ש.ש.

תיק חיצוני:

- 1 ראינו איפוא, שמראש החלטת הצדדים בעניין הדירה (ובעניין רכוש בכלל) הייתה של הפרדה
2 רכושית. מצאנו כי השיפוץ של הדירה על ידי התובע היה זניח והסתכם בבניית קיר גבס כאשר
3 מדובר בעלויות זניחות ביחס לדירה וביחס לשווי השימוש שניתן לתובע חינם בו. נוכחנו, כי
4 ההפרדה הרכושית נשמרה באדיקות במהלך הקשר כולו. שוכנענו, כי מדובר היה בקשר זוגי
5 אמנם, אך כזה שסבל מחוסר יציבות ומפרידות מרובות ולא בכדי לא מוסד בנישואין. האם
6 ניתן לומר שבשל ההשתתפות של התובע בהוצאות אחרות של המשפחה או של משק הבית,
7 שונתה ההסכמה המקורית של הצדדים מהפרדה רכושית מוחלטת לשיתוף ביחס לדירה?
8
- 9 אציין כי אחד המקרים הבודדים בהם מצאתי כי הוכר שיתוף (חלקי) בין ידועים בציבור בכל
10 הנוגע לדירה שנרשמה על שם אחד מהם היה בפסק דינו המאלף של חברי, כב' השופט יהורם
11 שקד בתמ"ש (ת"א) 23076-01-17 פלונית נ' פלוני (ניתן ביום 26/6/18 ופורסם במאגרים)
12 ועליו היה אמור התובע להישען. שכן באותו הליך נקבע כי לבן הזוג זכות של 22.65% בדירת
13 המגורים שנרכשה על ידי בת הזוג. ברם הנסיבות שם שונות מנסיבות המקרה שבפניי. שם
14 הוכחה השקעה של בן הזוג בסך 75,000 ₪ בעת רכישת הדירה שהיוו כמעט 10% משווי בעת
15 הרכישה. כמו-כן, שם מערכת היחסים בין הצדדים התמשכה 27 שנים מעל פי 2 מהמקרה
16 דנן. זאת ועוד, להבדיל מהמקרה הנוכחי, במקרה שנדון שם לא היו פרידות או עזיבות במהלך
17 קיום הקשר. באותו מקרה התייחס כב' השופט שקד לכך שבזמן שהאיש נשא במרבית
18 מהוצאות אחזקת הבית והמחייה, וכן נשיאה בהוצאות נוספות של הבנות ברור כי תשלום
19 המשכנתא על ידי האישה היה חלק מתחשיב פנימי שהתקיים בין הצדדים, כך שהוא יישא
20 במרבית הוצאות אחזקת הבית ואילו היא תישא, בין היתר, במשכנתא (סעיף 68 לפסק הדין).
21 אך במקרה שבפניי למעט עלויות הכרוכות בילדיהם של בני הזוג, לא רק הלוואת המשכנתא
22 אלא גם כל יתר הוצאות החזקת הדירה שולמו על ידי הנתבעת ולא על ידי התובע (ואף לא
23 באופן חלקי). הוא לא טען כי העניק לה כספים לסיוע במחייה ובמשק הבית ולכל היותר
24 השתתף ברכישות עבור הילדים וחלק מהכלכלה (ובתקופות של פרידה והיו כאלה הרבה נראה
25 כי הנתבעת נשאה בהוצאות הילדים במלואן). להבדיל מהמקרה שנדון בפסיקה לעיל, לא היה
26 כל תחשיב פנימי בין בני הזוג שבפניי וההפרדה הרכושית נשמרה באופן מוחלט במהלך כל
27 תקופת הקשר.
- 28 זאת ועוד, כמענה לטיעון העיקרי של התובע בעניין השיתוף ראוי להביא דברי כב' השופט
29 שקד:
- 30 "בכל הכבוד וההבנה, אינני סבור כי די בחיים משותפים ובנשיאה של
31 הוצאות משק בית בחלקים כאלה ואחרים כדי ליצור שיתוף מלא, שכן
32 שיתוף זה אמור לשקף הסכמות ואומד דעתם של הצדדים הניצבים בפני.
33 השאלה האם נכרת חוזה, לרבות חוזה בעל פה, או האם בין הצדדים נוצרה

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-11-8884 ע.פ. נ' ש.ש.

תיק חיצוני:

- 1 גמירות דעת, היא שאלה שבעובדה ולא שאלה שבמוסר או שאלה של
2 "צדק". צדק לא אמור להוות תחליף לכוונת הצדדים והיכן שזו לא קיימת,
3 בכל הכבוד, אינני רואה אפשרות רק מתוך אדנים של "צדק" לקבוע זכאות
4 ברכוש" (סעיף 71 עמ' 19 לפסק הדין).
5
- 6 30. הנה כי כן, גם הטיעון של התובע, כי נשא בחלק מהוצאות משק הבית והנתבעת בתשלומי
7 הלוואת המשכנתא אינה יכולה להקים לו זכות לשיתוף בדירה.
8
- 9 31. התובע לא טען, כי הנתבעת הצהירה בפניו אי פעם הצהרות על השיתוף בדירה או על כוונה
10 או נכוונות לשיתוף ועל כן כאשר היה ידוע לצדדים מלכתחילה (ואשוב ואזכיר כי התובע עורך
11 דין לענייני משפחה במקצועו) כי הדירה נרכשה על ידי הנתבעת לבדה והיא דירתה וקניינה
12 הבלע. וכאשר לא היה כל מצג אחד במהלך החיים המשותפים או הסכם אחר, וכאשר על פני
13 הרצף, היו פרידות רבות בין הצדדים וכאשר לאורך כל הדרך נשאה האם לבדה בכל הוצאות
14 הלוואת המשכנתא, חשמל, מים ארנונה, גז, כבלים לבדה ללא השתתפות של התובע, הרי
15 שאין להתערב באוטונומיה של הצדדים לעצב הסדר של הפרדה רכושית מוחלטת באמצעות
16 קביעת הסדר פטרנליסטי מכוח עקרונות תום הלב ו/או השוויון ההגינות והצדק. גמירת הדעת
17 המוחלטת של הצדדים הוכחה והיא זו שצריכה להכריע הכף בעניין התביעה הנוכחית ולא
18 משאלת לב של התובע לקביעת הסדר נוגד וסותר מכוח עקרונות תום הלב.
19
- 20 32. אגב תם לב, המרצע יצא מן השק בסיכומיו של התובע כאשר מספר פעמים הודה שלמעשה
21 ידע שהדירה הינה רכושה הבלעדי. של הנתבעת, אך בשל נקיטת הליכי הוצאה לפועל מצדה
22 ועמידתה על גביית דמי מזונות הילדים החליט לעמוד "על זכויותיו" וכלשונו:
23 "לשאלת בית המשפט מדוע לא ערכתי הסכם ממון, זה משום שלא חפץ
24 בגרימת נזק כלשהו.
25 לא היתה לי כוונה לקחת ממנה דבר. אמרתי לה להפסיק צווי מעצר, ואת
26 הוצל"פ שתיתן לי אפשרות לחיות. היא עומדת על זכויותיה בהוצל"פ אני
27 עומד על הזכויות שלי גם" (עמ' 41 שורות 1-2 לפרוטוקול).
28
- 29 33. ברור איפוא כחוט השני בהליך שלפני, כי הדירה דירת הנתבעת ומראש נקבעה הפרדה רכושית
30 מוחלטת בין הצדדים שלא שונתה במהלך ציר הזמן. ארעיותו של הקשר ואי הכוונה למסדו
31 תומכים אף הם בקביעה של היעדר שיתוף רכושי בשים לב לנטל המוגבר שיש לפתחו של
32 התובע.
33

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-11-8884 ע.פ. נ' ש.ש.

תיק חיצוני:

- 1 ולבסוף, כאמור כעולה מדברי התובע עצמו, עולה כי מדובר בתביעה שהיא לא יותר מאשר
2 ניסיון הפחדה או הרתעה של הנתבעת אשר העזה לגבות דמי המזונות שנפסקו בבית משפט
3 זה. טיעונים אלה של הנתבע (המצטרפים גם לעיתוי הגשת התביעה) מלמדים על חוסר תם לב
4 חמור מצדו שחייב להיענות בפסיקת הוצאות משפט.
5
6 35. אציין כי הוצאות משפט יכולות היו להיות מוגברות הרבה יותר אילו הנתבעת הייתה מודה
7 שיחסי הצדדים היו יחסי ידועים בציבור ולא הייתה מכזבת גם מצדה בעניין חלקו של התובע
8 בחיים המשותפים, בטיפול בילדים ובסיפוק חלק מהצרכים.
9
10 36. לאור כל המפורט לעיל, אני דוחה בזה את התביעה ומחייב את התובע לשלם הוצאות משפט
11 ושכר טרחת עורך דין בסך 10,000 ₪ בתוך 30 יום מהיום.
12
13 ניתן לפרסום ללא פרטים מזהים של הצדדים
14 ניתן היום, ג' באב התשע"ט, 4 באוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.
15
16 **אסף זגורי, שופט**
17 **סגן הנשיא לענייני משפחה**
18
19
20